దీపావళి కథల పోటీలో రూ.700/- బహుమతి పొందిన కథ

ఆత్రసేగాలు సామీ!

"ఓబుళేసూ! ఒరే ఓబుళేసూ!!"

"వత్తు_న్నా సామీ!"

"ఆ కాఫీ కప్పులు తీయవేంట్రా? ఆ బల్ల మీద సూడు.... ఈగలు ఎలా – ముసురు తున్నాయో!.... ఇంత బద్దకమైతే ఎలారా ఓబులూ...." అంటూ సున్నితంగా మందలించాడు ఎఱ్రమనాయుడు.....

ఓబులు కాఫీ కప్పులు తీసి నాపరాయి బల్లను శుభ్రం చేశాడు..... మౌనంగా తడికెల గది లోనికి వెళ్ళి పోయాడు.....

"ఓబుళేసూ!....."

ఓబులు వచ్చాడు జారి పోతున్న ఖాకీ నిక్కర్ని పైకి లాక్కుంటూ!.....

"ఎంకటేసుకు ఎగస్టరా పాలు చెప్పావా?"

తలూపాడు ఓబులు.....

"ఇడ్లీ పిండి నాలుగో వాయికి......"

"అమ్మయ్యకు సెప్పి నాసామీ!....."

ఎఱ్రమ నాయుడుకి యింకేం అడగాలో తెలియలేదు..... ఒ సారి ఓబులు ముఖం లోనికి చూశాడు.... వాడి ముఖంలో ఏదో నిర్లిప్త_త..... మరీ దిగాలుగా వున్నాడు.

ఓబుల్ని గమనిస్తూ_నే వున్నాడు నాయుడు. ఓబులు హుషారుగా లేడు ఎంతో చలాకీగా చక చకమని పనులు చేస్తూ_, హోటల్ కొచ్చే జనాన్ని తన చిలిపి మాటలతో అకట్టు కునే ఓబులు యీ రోజు ఎందుకనో అన్యమనస్కంగా ప్రవర్తి_స్తున్నాడు. ...? ఓబులు మనసుకు ఏదో బాధ కలిగుండాలి!ఓబుల్ని ఎవరేమైనా అన్నారా? అనేందుకు ఎవరున్నారని? తనూ.... సరస్వతి! తప్ప!!

ఓబులు ఎదురూగ్గా నిలబడే వున్నాడు.. వాడి పై నుంచి చూపులు మరల్చుకున్నాడు ఎఱ్రమ నాయుడు.. .

"ఇక హోటల్ కట్టేద్దాం! గాడి పొయ్యి ఆర్పేసెయి ...!!"

"అట్లనే సామీ!...." అంటూ లోనికి పరుగు లాంటి నడకతో వెళ్ళి పోయాడు ఓబులు....

అప్పుడే హోటల్ మూస్తా_మంటా రేమిసామీ! ఇంకొంచెం సేపు సూద్దాము" అంటూ బాగా చీకటి పడ్డాక గాని హోటల్ కట్టేయడానికి అంగీకరించని ఓబులు యీ రోజు వెంటనే ఒప్పుకున్నాడంటే ఏదో జరిగుండాలి? ఓబులు మానసికంగా ఎందుకనో బాధ పడుతున్నాడు ... అదేంటో కనుక్కోవాలి అని నాయుడు నిశ్చయించు కున్నాడు

హోటల్.. సరస్వతీ విలాస్ చిన్న పాకలో వుంది. సోంపేట బస్టాండులో వుంది. ఆ 'రూట్లో' రోజూ ఓ ముప్పై బస్సులు దాకా నడుస్తా_యి.... పది బస్సులు మాత్రమే ఆగుతాయి.. ఆ దిగే జనం. ఎక్కే జనం మాత్రమే ఆ హోటలుకు వచ్చే వాళ్ళు... సాయంకాలం ఆరు కంతా లాస్టు బస్సు... ఆ బస్సు వెళ్ళిపోతే యిక జనమే వుండరు... కాని లారీలు మాత్రం వచ్చి ఆగుతాయి... వాళ్ళు తాగేది మాత్రం 'చాయ్'.

ఓబులు పొయ్యి ఆర్పాడు. మిగిలిన పాలను చిన్న 'కెటిల్'లో పోసుకున్నాడు వెనక తలుపు గట్టిగా గుంజి.... లాగి తాళం పెట్టాడు .

"ఎల్దాం పదసామీ!" అంటూ పాల కెటిల్ చేతిలో పట్టుకుని బయటకు వచ్చాడు ఓబులు

కౌంటర్లోంచి నాయుడు లేచాడు . ఆ రోజు డబ్బు చూసుకున్నాడు ..

రేకు తలుపును వేసి రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు.

అప్పుడు ఏడు గంటలు అయ్యిందొచ్చు వేసవి మూలాన యింకా చీకటి పడలేదు. ..

ఓబులు మౌనంగా నడుస్తు_న్నాడు.. ఏదో ఆలో చిస్తూ_ నిర్వికారంగా!

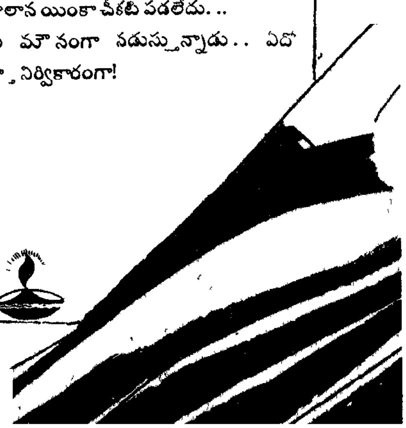

ఓబులు మనస్సు బాగా గాయపడి వుండాలి" లేక పోతే యిలా స్థబ్ధుగా వుండడు సరస్వతి ఏమైనా అందా? కన్నతల్లిలా అప్యాయత చూపించే సరస్వతికి ఓబులు మనస్సు నొప్పించే ప్రసక్తే లేదు .. పోనీ తనే- మైనా? ఊహు! 'ఓబుల్ని పల్లెత్తు మాట యింత వరకు అనలేదు . అల్లాటి అవకాశాన్ని ఓబులు కల్పగనీయలేదు మరి వంటల సుబ్బయ్య భార్యకు పురిటి నొప్పులని మూడు రోజుల నుండి పనికి నాగాపెట్టేశాడు .

"ఓబుళేసూ! ఏం జరిగిందిరా అలావున్నావ్ ' అంటూ నాయుడు వాత్సల్యంతో, ఓబులు భుజమ్మీద చేయేశాడు

"ఏమీ లేద్సామీ! బాగానే వున్నా! ' మాటల్లో కొంత తడబాటు కలిగింది ఓబులుకు

అమ్మ ఏమైనా అందా?'

"ఊహు!... అమ్మ నన్నెందు కంటుంది సామీ! . "

"మరి అదోలా వున్నావ్? "

"మధ్యాహ్నం నుండి ఒకటే తలనొప్పి సామీ! బిళ్ళ యిందాక మింగాను సామీ! కొద్ది సేపట్లో తగ్గి పోతుంది . "

ఓబులు మాటల్లో ఏదో నిజాన్ని దాస్తున్నట్లు భావించాడు నాయుడు . తనకు చెప్పక పోయినా, ఓబులు , సరస్వతికి తప్పకుండా చెప్తాడు

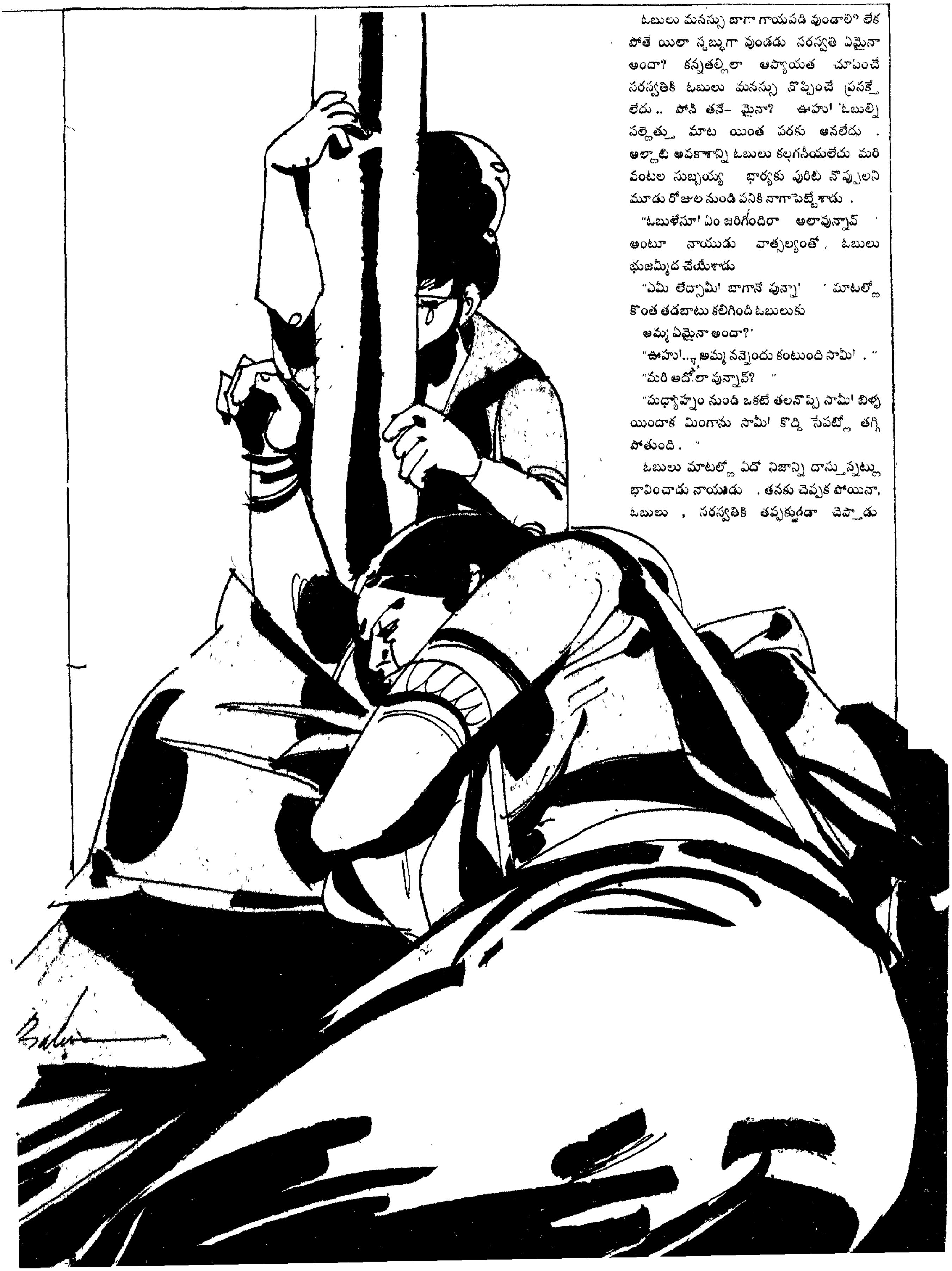

అనుకుని యిక ఆ ప్రసక్తి రాకుండా యిల్లు చేరుకున్నాడు నాయుడు.... అప్పుడు వీధుల్లో దీపాలు వెలిగాయి.

"అదేంటి! యిచిత్రంగా వుందే! ఇవ్వాల్టికి యింత జల్దీగా హోటల్ కట్టేశారు..." అంటూ సరస్వతి, నాయుణ్ణి పలకరిస్తూనే, ఓబులు చేతులో నుండి పాల కెటిల్ అందుకుంది.

మరో పావు గంటలో అన్నం వడ్డిస్తానని బేగి స్నానాలు చేసి రమ్మంది సరస్వతి....

ఓబులు స్నానానికి వెళ్ళి నప్పుడు, ఓబులు ప్రవర్తన గురించి చెప్పాడు నాయుడు. ఆ ప్రవర్తనకు కారణ మేమిటో తను కనుక్కుంటానంది సరస్వతి... తల్లికి మాత్రం చేతనవునుమరి.

భోజనాలు వడ్డించింది.....

ఓబులు ఆకలిలేదని కెలికి కెలికి పెట్టాడు.. సరస్వతి బలవంతం మీద రెండు ముద్దలు తిని లేచాడు....

రాత్రి పది గంటలయ్యింటుంది.. నాయుడు మంచమెక్కి గుర్రు కొడుతున్నాడు.. వంటిల్లు సర్ది సరస్వతి ఓబులు దగ్గర కెళ్ళింది.. వాడు నిద్ర పోవటం లేదు. అటు యిటు కదులుతున్నాడు... తల దగ్గర కూర్చుని ఓబులు జుత్తును, చెక్కిళ్ళను గోముగా తడిమింది సరస్వతి....

"ఓబులూ!.." ఆవిడ పలుకులో ప్రేమ, కరుణ ధ్వనించాయి..

"అమ్మయ్యా!" వాడి జవాబులో ఆర్ద్రత వుంది... ఒక్క స్త్రీకి మాత్రం అర్థమయ్యే భాష్యం వుంది...

"నీకేమైంది బాబూ! "

ఓబులు గట్టిగా ఏడ్చేశాడు . వాడి లేత గుండెల్లోంచి పువ్వెత్తున లావాలా దుఃఖం పెల్లుబికింది ...

ఓబుల్ని దగ్గరకు తీసుకుని వీపును సన్నితంగా నిమిరింది... కాల్వలై కారుతున్న కన్నీటిని తుడిచింది....

"అమ్మయ్యా! మా అమ్మను సూడాలని వుంది.. రోజూ కల్లోకొచ్చి నన్ను వూరికి రమ్మంటోంది నన్ను సూడాలని కలవరిస్తోందట ..." అంటూ బెక్కుతూ. ఏడుస్తూ చెప్పాడు ఓబులు.

"ఏ అమ్మరా? ఓబులూ!" యాదాలాపంగా అడిగింది సరస్వతి...

"మా అమ్మ మా వూళ్ళో వుందండి అమ్మయ్యా!!" అమాయకంగా జవాబు చెప్పాడు

"నీకు అమ్ముందా?" అని సరస్వతి నిశ్చేష్టురాలయింది... మౌనంగా వుండిపోయింది ఇన్నాళ్ళూ అనాథనని చెప్పుకుంటూ వున్నట్లుండి అమ్ముందంటున్నాడు ఓబులు .. తల్లిలేని పిల్లాడని దగ్గరకు తీసి మమత, మమకారం రంగరించి పెంచి పోషించింది సరస్వతి..

"అవునమ్మయ్యా! నాక్కూడా అమ్ముంది ఎంతో ఆర్ద్రతగా అన్నాడు ఓబులు...

"ఇందుకోసం ఏడవాలా! రేపు అయ్యతో సెప్పి డబ్బులిప్పిస్తా" అమ్మను చూసి వద్దువు గాని . ఇక

దివ్య దీపావళి

శ్రీరాముడీనాడె సీతమ్మతో కూడ
పీఠమెక్కెననుచు పెద్దలంద్రు
బలిని శ్రీవిష్ణువు పాతాళమునకును
అణచిన దినమని యార్యులంద్రు
దుష్టుడౌ నరకుని దునుమాడి కృష్ణుడు
బ్రోచె లోకములని బుధులుయంద్రు
వీర విక్రముడైన విక్రమార్కుడును
గద్దె యెక్కెననుచు పెద్దలంద్రు
యిట్టి చక్కని గాథలు యెన్నియున్న
అంతరించె నరకుడని సంతసించి
సకల జనులును ముదమార జరుపుకొన్న
దినమె నిలచె దీపావళి దినముగాను
ఇరులను తొలగించ యింటింట దీపాలు
వెలిగించు నింతుల వేడుకొకచొ
తారలపైకెగయు తారజువ్వలు భూన
భమ్ములు ధ్వనించు బాంబులొకచొ
పూలను వెదజల్లి భువినంత పున్నమి
పోలి చేసెడి చిచ్చు బుడ్లు యొకచొ
సురసురమని లేచి పరుగు పెట్టించు సి
సింద్రీలు చేసెడి చేష్టలొకచొ

చిరు టపాసులు కాకర్లు చిటపటలును
విష్ణు భూచక్ర రాకెట్లు వెన్నముద్ద
గోడకాయ టపాసుల గోలతోను
దివ్యకాంతుల దీపాల దినము యొప్పె

- రాయప్రోలు వామనమూర్తి

"ఆ తృప్తి చాలు సామి!

పడుకో?" అంటూంటే సరస్వతి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.. కన్న మమకారం కన్నా పెంచిన మమకారం గొప్పది కాదూ!

తను మనిషైతే గొడ్రాలయింది కాని మనసు మాత్రం ఆడదాని మనసే! కన్నబిడ్డను సూడాలని ఆ తల్లికి మాత్రం మనసుండదూ!

రెండేళ్ళ క్రితం...

తమ గడప ముందు . వెన్నుకు అంటుకుపోయిన కడుపు, తిండి లేక పీక్కు పోయిన మొహం.. ఎండు గడ్డిలా దుబ్బజుత్తు .. చిరిగి వెలిసి పోయిన చొక్కా, గుండీల్లేని నిక్కరు తో ఓ పదేళ్ళ కుర్రాడు అమ్మా! ఆకలవుతోంది. ఓ ముద్దెట్టరూ" అని అంటూ శోష తప్పి పడిపోతే! ఎక్కడి వాడో? ఎవ్వరి వాడో?? అని ఏమీ తెలియక చేరదీసి, ఆదరణ చూపింది సరస్వతి... కన్నతల్లిని మరిపించింది .. మళ్ళీ యీనాటికి ఓబులుకు తన కన్నతల్లి గుర్తుకు రావటం గొప్ప విషయం కాకపోయినా, తన ఆలనాపాలనలో ఏదైనా లోపముందేమోననే ఆలోచన సరస్వతిని మరింత బాధ పెట్టింది .

అయినా ఏ గూటిపిల్ల ఆ గూటికి చేరాల్సిందే! ప్రకృతి ధర్మం కూడాను.. ఆ కన్నతల్లి మనసు ఎలా వుందో? చిన్నారి వయసులోని కొడుకు వున్నట్లుండి మరుగైతే ఆ తల్లి ఎంత క్షోభిస్తోందో? యిన్నాళ్ళూ ఓబులు తనకో అమ్ముందని, వూరు అంటూ వుందని ఏనాడు చెప్పలేదు... తన గురించి ఏలాంటి వివరణ కూడ యివ్వలేదు . అనాథనని, తన కెవ్వరూ లేరని, తనకింత నీడ కల్పించమని వేడుకున్నాడు.. ఎర్రమనాయుడు వెంటనే అంగీకరించకపోయినా, సరస్వతి మనస్సు బాధ పెట్టడం యిష్టంలేక, ఎర్రగా, బుర్రగా, అందంగా అమాయకంగా వున్న ఓబులుకు యింట్లో స్థానం కలిగించాడు.. సరస్వతి ఎంతో సంతోషించింది .. ఆదరణలో అమ్మను మరిపించింది మళ్ళీ రెండేళ్ళకు ఓబులుకు తన కన్నతల్లి గుర్తుకు రావటం . తల్లి మీద బెంగెట్టు కోవటం . అంతా విధిరాత .! ఉదయాన్నే తన భర్తకు విషయము చెప్పి ఓబుల్ని వాళ్ళ వూరికి పంపించే ఏర్పాటు చేయాలనుకుని ఓ నిర్థారణ కొచ్చింది సరస్వతి... తుఫాను విశ్రమించాక ప్రశాంతంగా తెలియాడే ప్రకృతిలా నిద్దరోతున్నాడు ఓబులు.. సరస్వతి స్వాంత వచనాలు వాడి లేత గుండెల్లోంచి బాధను మాయం చేశాయి, ఆమె అక్కణ్ణుంచి లేచి వచ్చి నాయుడి దగ్గర పడుకుంది..

అయినా' .

ఓబులులో తుఫాను విశ్రమించలేదు." కళ్ళు మూసుకున్నాడే గాని తన తల్లిదండ్రులు, తోడబుట్టిన వాళ్ళు.. తను పుట్టి పెరిగిన వూరు వాడి మనసును కలిచి వేస్తున్నాయి.

ఇక్కడికి ఎన్నో వందల మైళ్ళ దూరంలో . రాయల సీమలో ఓ మూల . చిన్న కుగ్రామం. తండ్రి . తల్లి వ్యవసాయ కూలీలు. ఏడు మంది సంతానంలో తను రెండోవాడు . అన్నవో కమ్మరి కార్ఖానాలో పని నేర్చుకుంటూంటే తను స్కూలుకు వెళ్ళి చదువుకొనేవాడు .. మూడో సంతానం చిన్నమ్మి! ఇంటి పాటే వుండి మిగతా పిల్లల్ని చూసుకొనేది.. తండ్రికి ఎలా అలవడిందో గాని పెద్ద వ్యసనం తాగుడు అలవాటయింది... ఇల్లు, ఒళ్ళు గుల్ల కావడమే కాకుండా, తల్లిని రాచి రంపాన పెట్టేవాడు . ప్రతి దానికి అమ్మను కొట్టేవాడు. అంతలో పెద్ద కరువు వొచ్చింది . తినేందుకు తిండి లేదు తాగేందుకు నీళ్ళు లేవు.. కూలీజనం వలస పోయారు అమ్మ రెడ్డోరి యింట్లో పాచి పనులు చేసి, వాళ్ళు పడేసిన మిగిలిన అన్నంతో పిల్లల్ని సాకుతోంది తండ్రికి పనీపాటా లేదు . రాములోరి గుడికాడ పేకాట ఆడే పెద్దోళ్ళకు చాయిలు, చుట్టలు అందించడం వాళ్ళిచ్చిన పైసలతో పీకల్దాకా తాగి యింటికొచ్చి అమ్మను కేకలేయడం వీపు బద్దలు చేయడం . అమ్మ తెచ్చిన అన్నాన్ని, పిల్లలున్నారని కూడ ఆలోచించక బుక్కడం ... మరి దారిద్రపు బతుకు

ఆరోజు తనకు బాగా జ్ఞాపకం తండ్రి బాగా తాగొచ్చాడు . పాచిపని చేసి అమ్మ తెచ్చి, పెట్టిన అన్నంలోకి నీసుముక్క కావాలన్నాడు . ఎండు సేప ముక్క వేయాలన్నాడు ఎక్కణ్ణుంచి తెస్తుంది

అమ్మ? అమ్మ వీపు మీద గుద్దుల వర్షం ఆ దెబ్బల్ని భరించలేక ఓ మూల కూలబడింది అమ్మ... అయినా నాన్న వదల్లేదు... అమ్మ జుత్తును లాగి, తలను గోడకేసి కొట్టే, అమ్మకు స్పృహ తప్పింది.

తండ్రి తింటే మిగిలిన అన్నంకోసం కాచుకున్న ఓబులేసు ఆకలి కలిగించిన ఆవేశం, తల్లి మీది మమకారం కల్గించిన ఉద్రేకంతో మూల నున్న పచ్చడి బండ అందుకుని , తండ్రి తలపై ఒక్కటేశాడు. . "అమ్మో" అంటూ తండ్రి కూలబడితే . చిట్లిన తలలోంచి కారుతున్న రక్తాన్ని చూసి భయపడి యింటి నుంచి పారిపోయి

అలా అలా అందిన రైళ్ళు ఎక్కి బస్సులు దిగి యిలా యిలా సోంపేటలో ఎర్రమనాయుడి గడపముందు ఆకలికి తట్టుకో లేక నీరసంగా కుదేలమని, శోష వచ్చి పడినప్పుడు ఓ తల్లి కరుణించింది . . కాపాడింది.... ఆ తల్లి! సరస్వతమ్మ!.... తను యిక్కడకు ఎందుకు దేశంకాని దేశానికి రావాల్సి వచ్చిందో ఆ తల్లి, ఆదరణ ముందు చెప్పలేక అనాధననే చెప్పుకున్నాడు యిన్నాళ్ళు. రెండు రోజుల నుండి అదేపనిగా కన్న తల్లి తన కళ్ళ ముందే ప్రత్యక్షమయి. .. తన్ను చూడాలని కలవరిస్తున్న ట్లు భావన కలగడం ఓబులు మనస్సులో 'తల్లి మాట ఎత్తక తప్పింది కాదు... కన్న తల్లిలా ఆదరిస్తున్న ఓ తల్లి ముందు నిజమైన కన్న తల్లి మాట ఎత్తి ఆ తల్లి మనస్సు నొప్పించ లేదుకదా! తను వూరికెళ్ళి అమ్మనోసారి చూసి మళ్ళీ తిరిగొచ్చేయాలి.. సరస్వతమ్మను బాధ పెట్ట కూడదని నిర్ణయానికొచ్చాక కొంత మనస్సు స్థిమిత పడింది. కళ్ళు నిద్రకు అంటుకు పోయాయి..

రోజూ లాగే తెల్లారింది

సరస్వతి 'విషయం' చెప్పాక ఎర్రమనాయుడు ఓ రెండు నిమిషాలు కళ్ళు మూసుకున్నాడు

"అలాగే పంపిద్దాం! ఎలాగు పది రోజుల్లో సోమేశ్వర స్వామి తిరుణాల వుంది మన హోటల్ బాగా జరిగేది అప్పుడే కదా! తిరుణాలయ్యాక పంపుదాం . .

ఈ సంగతి నువ్వే ఓబులుతో చెప్పడం మంచిది. .." అని నాయుడు విశదీకరించాడు సరస్వతికి . ఓబులుకు చెప్పాక నిజమేకదా అని అనుకున్నాడు.. . తిరుణాలయ్యాక అమ్మను చూసి రావాలను కొని స్థిమిత పడ్డాడు ఓబులు . తల్లికి తనకు వచ్చిన భాషలో వుత్తరం కూడా రాశాడు తన స్థితి గతుల గురించి, బదులు కూడా రాయమన్నాడు. .

రోజులు గడుస్తున్నాయి

సోమేశ్వర స్వామి తిరుణాల బాగా జరిగింది. . బస్సుల్లో వేలకొద్దీ జనం. . . హోటల్ క్రిక్కిరిసి పోయింది.... ఇద్దరు వంట వాళ్ళను . మరో యిద్దరు కుర్రాళ్ళను పనిలో వుంచుకున్నాడు నాయుడు ఆ రద్దీ తగ్గే వరకు.. . ఈసారి బాగా ఆదాయం వచ్చింది .. రెండు జతల కొత్త బట్టలు, కొత్త చెప్పులు తెచ్చాడు నాయుడు ప్రేమగా ఓబులుకు

ఓబులుకు అమ్మ నుండి జవాబు రాలేదు ఎలా వుందో? అన్నయ్య, చిన్నమ్మి వాళ్ళు ఎలా వున్నారో" ఏలాగు రెండు రోజుల్లో వెళుతున్నాడుగా" కాని తండ్రంటే భయమేసింది ఓబులుకు భయంతో గుండె గుబగుబలాడింది

సరస్వతికి మనసులో మనసు లేదు. ఓబులు వెళ్తున్నాడంటే ఆమె ఎంతో దుఃఖిస్తోంది . ఓబులుకు వూరికెళ్తున్నానని సంతోషిస్తున్నా, వాడి తండ్రి గుర్తుకొచ్చే సరికి బెదిరిపోతున్నాడు

నిజం చెప్పాలంటే యిక్కడో విశేషం వుంది . ఆ విశేషం ఎర్రమనాయుడి దగ్గరవుంది .. తిరుణాలయ్యాక ఓబుల్ని వూరికి పంపుదామన్నాడే కాని అస్సలు పంపడం యిష్టం లేదు నాయుడికి ఓబులు వూరికి వెళ్తే మళ్ళి తిరిగి రావటానికి ఎన్ని రోజులు పడ్తుందో? అస్సలు తిరిగి వస్తాడనే నమ్మకమేముంది? ఓబులు లేక పోతే తను యీ హోటల్ వ్యాపారంలో నెగ్గుకు రాగలడా?

ఎన్నో వ్యాపారాలు చేసినా, ఏదాంట్లోను కలిసి రాక, అన్నింట్లోను నష్టపడి, నెత్తిన చేతు లెట్టుకు కూర్చున్న సమయంలో ఓబులు తనింట్లో ఏ ముహూర్తంలో కాలెట్టాడో ఆ రోజు నుండీ తన దశ మారింది బస్టాండులో చిన్న టీ కొట్టు పెట్టడం, అది సరస్వతీ విలాస్‌గా మారడం జరిగింది డబ్బు వెనకేసుకోక పోయినా తిండికి ఢోకాలేకుండా బతుకు సాగుతుంది .. ఆ మధ్య ఓబులుకు ఖర్చు లకు గాను నెల జీతం కూడ ఏర్పాటు చేశాడు ఓబులు వద్దన్నా వినకుండా, ఓబులు ఆ హోటల్లో క్లీనరే కాదు సర్వరు కూడాను సర్వర్ దగ్గర్నుండి ఒకోసారి కౌంటర్ మీద కూర్చొనే స్టేజికి ఎదిగి పోయాడు. నిస్వార్థం.... నిజాయితీ చాలవూ ఓ మనిషిని వున్నతుణ్ణి చేయడానికి! అలాంటి ఓబుల్ని వూరికి పంపాలంటే యిష్ట పడటం లేదు ఎర్రమనాయుడు . ఇన్ని రోజులూ 'తిరుణాల' అని అన్నాడు.... మరేదో సాకు వెతకాలి అని ఆలోచించే లోపుగా ఒక దుర్వార్త తెలిసింది ..

ప్రస్తుత మున్న 'బస్టాండు' ను ఎత్తివేస్తున్నారని. . గ్రామ పంచాయితీ వాళ్ళు వేరే బస్టాండుకు కావాల్సిన స్థలాన్ని మంజూరు చేశారని, వారం లోగా బస్సులు అక్కడే ఆగుతాయని ప్రకటన చేశారు.. .

నిశ్చలంగా వున్న కోనేటిలోనికి 'రాళ్ళు విసిరినట్లయింది ..

ఎర్రమ నాయుడు బెదిరి పోయాడు. కొత్త బస్టాండులో హోటల్ పెట్టుకోవటానికి టెండర్లు పిలుస్తారని తెలిశాక మరింత హతాశుడయ్యాడు నాయుడు. లోపాయకారిగా ప్రయత్నించాడే కాని ఫలించలేదు.. .

మరో రెండు రోజుల్లో 'సరస్వతీ విలాస్' మూత పడింది. . టెండర్లో ఓడిపోయాడు నాయుడు .

ఈ పరిస్థితుల్లో అమ్మను చూడడానికని వూరికి బయల్దేర లేక పోయాడు ఓబులు... . వెళ్ళటానికి

ఇంటర్ విద్యార్థులారా!
1957 లో స్థాపించిన
రవి కళాశాల
[బ్రాడీ పేట, గుంటూరు]
ఎన్నో వేలమంది
ఇంజనీర్లను, డాక్టర్లను
తయారుచేసి
ఆంధ్రుల అభిమానం
చూరగొన్న సంస్థ.
ఇపుడు ఇంటర్,
Bi.P. M.P. గ్రూపులతో
చదివే వారి కోసం
రవి
పోస్టల్
ట్యూషన్
ట్యూషన్స్, గైడ్సు
అవసరం లేకుండా
ఇంటర్ పరీక్షలలోనే గాక
ఎంట్రన్సు పరీక్షలలోకూడా
నెగ్గటానికి ఎంతో
ఉపయోగపడుతుంది.
వివరాలకు రు. 5/-లు
పంపండి.
సి. ఏ. ఎస్. ధన్,
డైరక్టర్.

ఓబులు మనస్సు అంగికరించక పోయింది... అందుకని తన ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసుకున్నాడు.... అలా మరో నెల గడిచింది.

ఎర్రమనాయుడు మంచి సెంటర్ కోసం వెతుకుతున్నాడు. కొత్తగా పెట్టిన మండలం ఆఫీసు దగ్గర రెండు గదులున్న డాబాయిల్లు దొరికింది ... ఆ మధ్య సరస్వతికి చేయించిన గాజులు అమ్మి హోటల్‌కు కావలసిన 'ఫర్నిచరు' కొన్నాడు ... డాబుగా కనపడాలని ఓ రేడియో కొన్నాడు ... వంటమనిషి సుబ్బయ్యకు అసిస్టెంటుగా యింకొకణ్ణి వుంచాడు ... వాడే క్లీనరు కూడాను ... ఓబులు మాత్రం సర్వరే కాదు ... ఒకొక్కప్పుడు ఆ హోటల్ యజమాని కూడాను ... ఎర్రమనాయుడుకు యిదొక అవకాశం ... అవకాశాన్ని వదులుకోలేదు. సరిగా వినియోగించుకొన్నాడు ... హోటల్‌కు పెట్టుబడి మాత్రం అప్పు వేలల్లో తేలింది ...

'మండలం' ఆఫీసుకొచ్చే జనం "సరస్వతి విలాస్"కు కాఫీకైనా రావాల్సిందే! ఆఫీసులో పనిచేసే వుద్యోగుల సంగతి చెప్పనవసరమే లేదు ... ఖాతా బుక్కులు రెండు తెరవాల్సి వచ్చింది ... వ్యాపారం బాగా రంజుగా సాగుతోంది ... వ్యాపారంలో పడి ఓబులు అన్నీ మరిచిపోయాడు. వీలున్నప్పుడు మాత్రం అమ్మను చూసి రావాలనుకొనేవాడు ... అప్పుడప్పుడు కలలో అమ్మ కనిపిస్తూనే వుంది. తన దగ్గర కావాల్సినంత డబ్బు వుంది. జీతంలా

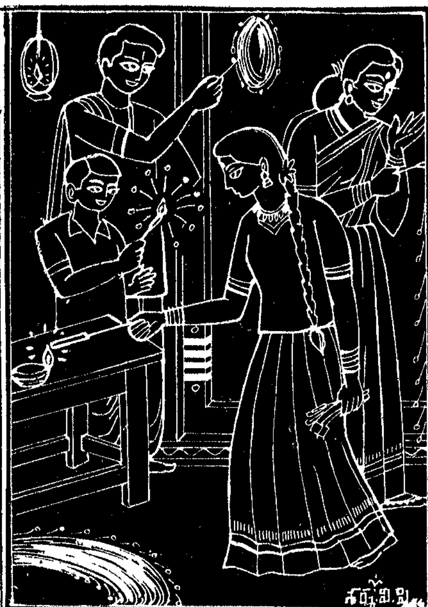

"దీపావళి-వేడుక!"

చిత్రకారుడు : వెల్లటూరి పూర్ణానందశర్మ

ఆ తృప్తి చాలు సామీ!

యిచ్చిందంతా; పోనీ అమ్మకు పంపితే! అమ్మకు అందితే ఫర్వాలేదు. అదే తన తండ్రికి / అందితే ఏమైనా వుందా? అంతా తాగుడికే సరిపోదూ? ఈసారి తప్పకుండా వెళ్ళి అమ్మకు డబ్బు యివ్వాలి అమ్మ సంతోషిస్తే తనకంతకన్నా ఏం కావాలి? ఆ వూహతోనే రోజులు గడుపుతున్నాడు ఓబులు ...

సరస్వతిలో ఏ మార్పు రాలేదు... జరిగేదంతా మన మంచికే అనుకొనే స్వభావం ఆమెది. ఓబుల్ని మరింత ప్రేమగా చూడసాగింది. ఇంతలో సంతోషమైన వార్త ఒకటి తెల్సింది. సరస్వతిని డాక్టర్ పరీక్షచేసి మూణెల్ల గర్భవతి అని తెల్పి చెప్పినప్పుడు రామినాయుడు ఎగిరి గంతేశాడు. అతడి ఆనందానికి పట్టుపగ్గాలేకుండా పోయాయి. సరస్వతిని మంచం దిగకుండా చేసి, ఆమె ఆరోగ్యాన్ని ఓబులుకు అప్పగించాడు నాయుడు. సరస్వతికి కావాల్సిన పుష్టికరమైన ఆహారం; టానిక్కులు ... మందులు సరియైన వేళకు యిస్తూ ఆమె సేవలో తన కన్నతల్లిని మరిచిపోయాడు ఓబులు ... ఒకోసారి హోటల్‌కు కూడ వెళ్ళకుండా యింట్లోనే సరస్వతికి కావాల్సిన సదుపాయాల్ని చేకూరుస్తూ, ఆమె అనురాగానికి మరింత దగ్గరయ్యాడు ఓబులు ... అప్పుడప్పుడు తల్లికి వుత్తరం రాస్తున్నాడేగాని ఏ ఒక్కటికీ తల్లి నుండి జవాబు రాకపోయేసరికి ఎంతో బాధపడేవాడు ఓబులు ... తను రాసిన వుత్తరాలు చేరుతున్నాయో! లేదో?

వెళ్ళి వద్దామంటే దగ్గరి దూరం ... దాయె! ఎక్కడో ఆంధ్రదేశానికి తనో ... ల ఉంటున్నాడు ... మరో మూలలో అమ్మ ... ంది ... రెండు మూలల మధ్య

ఇస్త్రీపెట్టె ఎంచుకొనేప్పుడు ప్రతివారు పలికె ఒకే పదం

ವಿಜಯ್ विजय Vijay

విజయ్ விஜய் വിജയ്

VA-52

అందరు కోరుకొనే ఏకైక ఇస్త్రీపెట్టె

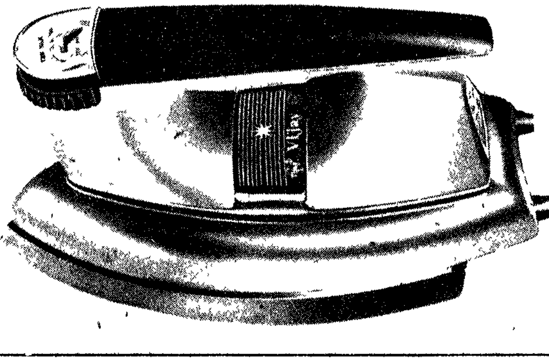

Vijay®

a friend of your family

JAISONS AMA 5786

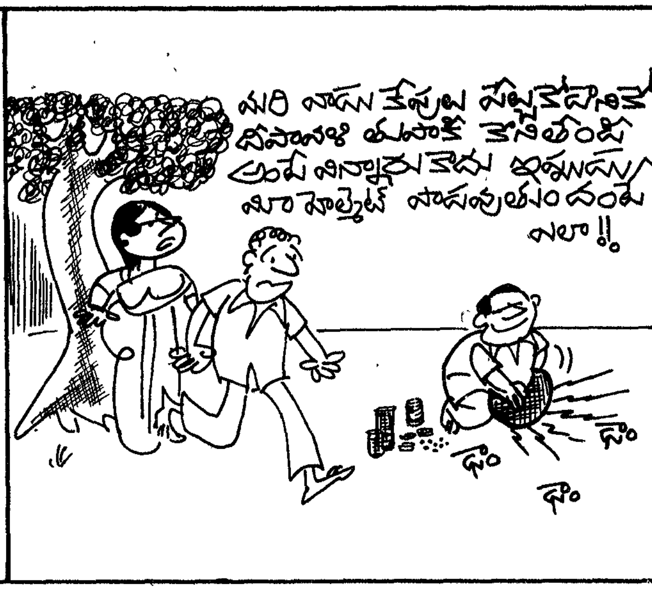

ధూరం కొన్ని వందల మైళ్ళ దూరం .. అందుకోలేక ... చేరలేక మానసికంగా సతమతమవుతున్నాడు ...

మరో రెణ్ణెళ్ళు ...సునాయాసంగా గడిచాయి ...

కష్టాలు ఎప్పుడూ ఒంటరిగా రావు అలాగే సుఖాలు మాత్రం ఒంటరిగానే వస్తాయి . .

ఎవడో ఏదో సంపాదిస్తున్నాడని, ప్రక్కనోడు, ఎదురోడు వూరికే వుండరు .. తము కూడ ఓ చేతులేస సంపాదించుకోవాలంటారు. ఇది మానవ నైజం. అలాకాకపోతే మండలం ఆఫీసు దగ్గర సరస్వతీ విలాస్ ఎదురుగా 'నళిని' విలాస్' వెలిసేదికాదు ... ఎన్నో హంగులు ఏర్పాటుచేసి, హొటల్ని తెరిచారు. 'టేప్ రికార్డర్'తో కొత్త పాటలు వినిపించారు ... మండలం ఆఫీసుకొచ్చే జనమంతా నళిని విలాస్‌కు ఎగబడ్డారు ... కొత్త కొత్తే కాదు. వింత కూడాను ... పాత పాతేకాదు రోత కూడాను; అలాగే జరిగింది ... సరస్వతి విలాస్ వ్యాపారంబాగా తగ్గింది. ప్రస్తుతం వచ్చే వాళ్ళంతా ఆఫీసు వుద్యోగస్తులే! ఖాతా తీర్చలేక యిక మాకు తప్పదు అనేవాళ్ళే వస్తున్నారు ...ఎర్రమనాయుడు దిగాలుపడ్డాడు. వ్యాపారంలో కుదుటబడి అప్పులు తీరుద్దామనే లోపుగా యిది జరిగింది. ఇంకొంచెం అప్పుచేసి సరస్వతి విలాస్‌ను నళిని విలాస్‌కన్నా మరింత హంగు చేద్దామనే లోపుగా... నళిని విలాస్ ప్రక్కనే గణేష్ కోఫ్ వెలిసింది. ఈ గణేష్ కోఫ్‌లో బ్రూ కాఫీలు, కూల్ డ్రింక్స్‌లు దొరుకుతాయి. రేడియో, టేప్ రికార్డర్ కాకుండా ఒకేసారి వీడియో నే తెస్తానన్నాడట గణేష్ కోఫ్ యజమాని సలావుద్దీన్-ఖాన్ ...

సుబ్బయ్యను వుంచేసి, మిగతా వాళ్ళకు తిలోదకాలు యిచ్చేశాడు నాయుడు. మళ్ళీ ఓబులు హొటల్ డ్యూటీయే గాకుండా, సరస్వతికి యింట్లో సాయానికి వుపయోగపడ్డాడు ...

అప్పులవాళ్ళు వెంటబడి బాధిస్తే, హొటల్లో 'ఫర్నిచర్' అమ్మేసి, కొంత వరకు బయటపడ్డా 'సరస్వతి విలాస్' మాత్రం మరోసారి మూతబడింది. ఎర్రమనాయుడు మానసికంగా కృంగిపోయాడు ... ఇంకో ఏ వ్యాపారం చేయాలన్నా పెట్టుబడి కావాలి ... అది తన దగ్గరలేదు ... తనెంత మానసికంగా బాధపడుతున్నా సరస్వతి ముందు బయటపడేవాడు కాదు ... ఏవేవో కబుర్లు చెప్ప ఆమెను మానసికంగా వుత్తేజపరిచేవాడు. అన్నీ తెలిసికూడ మౌనంగా బాధపడుతూ వాళ్ళ చెంతనే వుండిపోయాడు ఓబులు ...

పరిస్థితిలో ఎలాంటి మార్పులేదు. ఎర్రమనాయుడు ఏదేదో చేయాలని ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాడు. బ్రతుకు తెరువుకోసం ...ప్రతి అడుగూ పాచి రాయి మీదనే ... పాకుడు రాళ్ళ మీదే నడక ...

అలాగే మరో కొద్ది నెలలు గడిచాయి. మరింత జటిలమయింది ఎర్రమనాయుడి ఆర్థిక స్థితి. సరస్వతి నిండు గర్భిణి ... ఆమెకు శారీరకంగా, మానసికంగా వుల్లాసాన్ని కల్గిస్తూ వాతావరణాన్ని సంతోషంతో నింపడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు నాయుడు... ఓబులునూ!

ఆ వుదయం ... బాగా నొప్పులొచ్చాయి సరస్వతికి ... ఆఘమేఘాల మీద 'కరుణా నర్సింగ్ హోమ్' లో చేర్చారు ... అన్ని పరీక్షలయ్యాక పెద్ద ఆపరేషన్ జరగాలన్నారు ... ఆపరేషన్ జరగకపోతే బిడ్డకే గాకుండా తల్లికి కూడ ప్రమాదమని హెచ్చరించారు...

ఎర్రమనాయుడుకు ఏం చేయాలో తెలియడంలేదు... చేతిలో డబ్బు వున్నా అది కొద్దిపాటే! .. ఆపరేషన్‌కు కావాల్సిన వెయ్యికోసం ఎక్కడైనా అప్పు చేద్దామన్నా యిచ్చే దాతలేడు... ఆ సమయం కూడ లేదు. పోనీ ఏ వస్తువయినా అమ్ముదామంటే అవెప్పుడో షావుకారు యింట్లో కొలువుకు కుదిరాయి. ఇంకెక్కడయినా, ఎలాగయినా అప్పుకోసం ప్రయత్నిద్దామని ఎర్రమనాయుడు ఓ అరగంటలో వస్తానని వూళ్ళోకి బయల్దేరి వెళ్లాడు. డబ్బు లేందే ఆపరేషన్ జరగదుమరి ...

సరస్వతికి నొప్పులు మరింత అధికమయ్యాయి ... భరించలేక మూలుగుతోంది ... ఓబులు డాక్టర్ని కలిసి, అమ్మయ్య ప్రాణాలు కాపాడమని ప్రార్థించాడు ... ఆపరేషన్ మొదలయింది ... గదిముందు ఎర్రటి బల్బు వెలుగుతోంది. సరస్వతమ్మకు సుఖ ప్రసవం జరగాలని, తల్లీ బిడ్డ క్షేమంగావుండాలని ఖాదీ, లక్ష్మీ నరసింహస్వామిని మొక్కుకున్నాడు. ముక్కోటి దేవతలను ప్రార్థించాడు ఓబులు ... ఇంకో అరగంట గడిచింది ... ఎరటి బల్బు వెలుగుతూనే వుంది.

ఓబులు గుండెల్లో ... మరుక్షణంలో ఆనందం ... ఇంకో క్షణంలో గుబులు ... ఇంకో పావు గంట ... ఎర్రటి బల్బు ఆరిపోయింది.

సరస్వతమ్మకు ఆపరేషన్ జరిగింది ... మహాలక్ష్మిలాంటి ఆడపిల్ల ... తల్లీబిడ్డ క్షేమం .. తన ప్రార్థన ఫలించిందానికి భగవంతుణ్ణి మరోసారి మొక్కుకున్నాడు ఓబులు ...

అప్పుడు పరుగులాంటి నడకతో ... ఆయాసంతో ... రొప్పుతూ వచ్చాడు ఎర్రమనాయుడు... సరాసరి డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్లాడు. డబ్బు తెచ్చానని , ఆపరేషన్ చేయమని, ఆలస్యమయిందానికి క్షమించమని వేడుకున్నాడు ... ఆపరేషన్ ఫీజు ఎప్పుడో చెల్లించారని, ఆపరేషన్ కూడ జయ

దీపావళి జిగి

నీలాకాశంలో తళుకు తారకలు
ఆవాసాలలో వెలిగే ప్రమిదలు
అతివల కన్నులు కాంతిని చిందే దీపికలు
పుడమిని గిరగిర తిరిగే భూచక్రాల రవ్వల జిలుగులు
నింగికి రివ్వున ఎగిరే తారాజువ్వల కాంతుల గుత్తులు
చివ్వున బుస్సున పొంగే మతాబాల మెరుపులు
ఎటు చూసినా ఆశల తళుకులు వెలుగులు
జిలుగులు కాంతులు మెరుపులు
కాదే ఇది అమావాస్య నిశి
కాబోలు ఇది దీపావళి జిగి!

- ఇసుకపల్లి సుజాత

వేమన పద్యాలు

ఎంత భాగ్యమున్న నంత కష్టపు చింత
చింతచేత మనసు చివుకుమనును
చింతలేకయున్న చెడిన సంపదయేది
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

"ఆ తృప్తి చాలు స్వామీ!"

ప్రదంగా జరిగిందని, తదితర వివరాలన్నీ డాక్టర్ గారు చెప్పేసరికి ఎర్రమనాయుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. .. 'హార్ట్'లో ఒక వరుగెత్తాడు ...

కళ్ళు తెరియని ఆ పసికందును మృదువుగా స్పృశించాడు ... అదో భావ తరంగం ... సరస్వతి కాళ్ళను ఆప్యాయతగా నిమిరాడు!...

'బెడ్'కు ఓ మూలగా నిలుచున్న ఓబులు చేతుల్ని పట్టుకున్నాడు ఎర్రమనాయుడు ... ఇంకో ఐదు నిమిషాలు అక్కడే గడిపి యిద్దరూ బయటకు వచ్చారు నాయుడూ ...ఓబులూను; నర్సింగ్‌హోమ్ కెదురుగా చిన్నటి పార్కు వుంది. పార్కు బెంచీపై కూర్చున్నారు. ఎర్రమనాయుడు జేబుల్లోంచి డబ్బు తీసి ఓబుళేసు చేతిలో పెట్టాడు ...

"నాకెందుకు సామీ! డబ్బు!!"

ఎర్రమనాయుడు కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కదిలి చెంపలు దాటుతున్నాయి... పెదవులు కదులుతున్నాయే గాని పలుకులు వూడిపడడంలేదు ... భాషకందని భావాలు... భావాలకందని కృతజ్ఞతలు ...

ఓబుళేసు కదిలిపోయాడు .. వాడి కళ్ళల్లోనూ నీళ్ళుసుడులు కట్టూ జారిపోతున్నాయి. ఎర్రమనాయుడిని వాటేసుకుని గట్టిగా ఏడ్చేశాడు ...

"ఓబుళేసూ! ఇక నీవు ...మీ వూరెళ్ళిపో! మీ అమ్మ దగ్గరికెళ్ళిపో? నీకెంత డబ్బు కావాలన్నా తీసుకో? ... నీకు తిరిగి రావాలంటే రా! ..." అంటూ ఎర్రమనాయుడు అదో రకమైన ఉద్వేగంతో మాటల పొందికలేక ఏదో ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడు ఓబుళేసును ...

"అమ్మ ...! అయ్య!!" గుండెల్లోంచి కదిలివచ్చిన దుఃఖంతో కలిసిపోయింది మాట ... ఏదో పూనకం వచ్చిన వాడిలా కళ్ళు మూసుకుని "అమ్మ! అమ్మ!!" అంటూ కలవరిస్తున్నాడు ఓబులు...

"ఓబుళేసూ! ఏమయిందిరా!" అన్నాడు కంగారుగా నాయుడు. ఓబుళేసును పట్టుకుని కుదిపాడు.

"అమ్మ ఎక్కడుంది సామీ! మా అమ్మ చచ్చిపోయింది ...నన్ను సూడాలని కలవరిస్తూ సచ్చిపోయింది సామీ!!"

"చచ్చిపోయిందా? ... " నిశ్చేష్టుడయాడు నాయుడు.

"అవున్సామీ! అర్నెల్లుగా అమ్మకి 'లక్వా' తగిలిందట సామీ! ఎన్నో వుత్తరాలు రాసినా నేను వెళ్ళలేకపోయానట సామీ!... అమ్మ చచ్చి-పోయిందని యివ్వాళే వుత్తరం వచ్చింది సామీ! ..."

"వెంటనే వెళ్ళు ... వెళ్ళటాకి కావాల్సిన ఏర్పాట్లన్నీ నేను చూస్తాను .. ఎంత డబ్బు కావాలన్నా! ..."

"అక్కడికెళ్ళి చేసేదేముంది సామీ! నా కడసారి చూపుకోసమని అమ్మని ఎలాగూ వుంచరు సామీ!! ఇంత దూరం వెళ్ళినా మా అమ్మను ఎలాగూ చూడలేను..." అంటూ కళ్ళను తుడుచుకున్నాడు ఓబులు ...

"వుత్తరం వస్తే ... చెప్పలేదేమిరా? ..."

"చెప్పి చేసేదేముంది సామీ! తల్లిలాంటి మరో తల్లి ఏ నిముషంలో ప్రసవిస్తుందో? ఏమవుతుందో? చచ్చిన తల్లిని ఏలగూ చూడలేను ... ఎదురుగ్గా వున్న అమ్మను కళ్ళారా చూద్దామని; మీరు డబ్బుకోసం వెళ్ళినప్పుడు, నా దగ్గరున్న డబ్బు ... మీరు నాకు ప్రతి నెలా యిచ్చిన జీతంతో నా తల్లిని బ్రతికించుకున్నాను సామీ! లేని తల్లిని ఎలాగూ రక్షించుకోలేను ... కనీసం వున్న తల్లిని రక్షించుకున్నాను ... సామీ!! నాకు ఆ తృప్తి చాలు సామీ! సామీ! ఇంకో మాట ... నా కన్నతల్లిని పుట్టిన బిడ్డలో చూసుకుంటూ బతుకుతాను సామీ! మీరు తప్ప నాకెవ్వరు లేరూ సామీ! ..."అంటూ ఓబులు భోరున విలపిస్తుంటే ...నోటి మాట రాక మౌనంగా వుండిపోయాడు నాయుడు.

అమ్మకు బాగోలేదని, చూడాలని కలవరిస్తోందని వస్తున్న ప్రతి వుత్తరాన్ని తానే అందుకుని, చింపేస్తూ స్వార్థంతో ప్రవర్తించిన నాయుడు ...ఓబుళేసు మేరుపర్వతంలాంటి వ్యక్తిత్వం ముందు పిపీలికంగా వూహించుకున్నాడు ... తనకు తెలియకుండానే అసంకల్పిత ప్రతీకార చర్యలా రెండు చేతులెత్తి ... ఓబుళేసుకు నమస్కరించాడు నాయుడు ... □